

1. pôstna nedeľa, rok C

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 14 December 2008 10:00

Najväčší boj sa odohráva v našej myslí.

Ak zvíťazíme v tomto boji, vyhrali sme úplne.

Ak prehráme v tomto boji, veľmi ťažko sa udržíme oproti lavíne, ktorú touto prehrou spustíme.

Nemýľme sa krásnym obrazom Ježiša ako nadčloveka, ktorý nemusel s pokušeniami bojovať. Aj on bol totiž skutočne skúšaný tak, ako my. Bol nám totiž podobný vo všetkom okrem hriechu. Taktiku, ktorú diabol skúšal na Ježišovi, bude skúšať aj nás. Pokúšal sa Ježiša zvieŕť na nesprávnu cestu uplatnenia jeho Božstva, na nesprávne pochopenie jeho poslania ako Mesiáša. Pokúsi sa o to aj u nás – zvieŕť nás na nesprávnu cestu uplatnenia svojho človečenstva, na nesprávne pochopenie svojho poslania, ktoré sme dostali od Boha. Stále sa o to pokúša a pokúša sa pokúšaním. Pokúšania sú teda jeho pokusy – vyjde to, či nie? Hádže akoby udicou svoje návnady, naoko nevinné a lákavé, a trpezlivo čaká, či pokus vyjde. Ak sa človek chytí a zhltnie jeho návnadu, začne ho namotávať a namotávať, až sa postupne nemôže hýbať. Čím dlhšie sa nechá namotávať, tým bližšie sa k Zlému dostáva, a tým ťažšie sa potom dokáže od neho odpútať.

Sú teda tri udice, tri návnady, na ktoré sa väčšinou človeka snaží dostať: moc, bohatstvo a sláva. Všetky tri návnady človek vo väčšej či menšej miere vlastní, totiž sám Boh ich človeku dáva a človek ich môže využívať. Zlý sa však vždy pokúša naviesť človeka na to, aby ich zneužil. Ved' diabol iba „nevinne“ navrhuje, popri tom však využije všetky slabé miesta človeka, aby udrel na tú správnu strunu. A v tomto je naozaj veľmi inteligentný – hravo rozpozná zo slov a správania sa človeka v rôznych situáciách, kde sú jeho slabiny a udrie práve tam. Je predsa najinteligentnejší anjel spomedzi všetkých stvorených anjelov. My sme oproti nemu s prepáčením iba „húpacie koníky“. Áno, musíme si to priznať, ani inteligencia celého ľudstva nestačí na jeho inteligenciu. Sami v boji s diablom nemáme žiadnu šancu, jedine s Bohom. On ho stvoril - on pozná jeho slabé miesta. S Bohom sa ho naozaj nemusíme báť.

1. pôstna nedela, rok C

Napísal Balek Robert

Nedela, 14 December 2008 10:00

Na Ježiša takisto zaútočil v slabej chvíli pre telo – v hlade. Ved' čo to je pre takého Božieho Syna, prilepšiť si kameňmi premenenými na chlieb. Ved' ak skutočne tým Božím Synom je, tak tú moc má. „Tak si to teda dokáž, len tak, sám pre seba!“

Kristus si však túto svoju moc uvedomoval. On nepotreboval, aby mu to niekto pripomínal. Hoci ju mal, nezneužil ju pre chvíľkovú potrebu, hoci bol veľmi hladný. Kto z nás by sa takto zachoval, keby sme tú moc v sebe mali? No neviem, asi by sme premieňali len taký fukot. Ježiš však upriamuje svoje srdce na pravdu o sebe. Je Mesiášom, nie lacnou zlatou rybkou, ktorá splní každé želanie. Aj neskôr bude musieť odolávať pokušeniam byť pre ľudí takýmto „lacným mesiášom“, keď ich zázračne nasýti. Ježiš upriamuje aj náš pohľad na to, čo je skutočne podstatné, čo je pravdou. Totiž to, že hoci by som svoje telo napíňal akokoľvek často, ale nenaplním svoju dušu, stále budem hladný. Že človek je spokojný a šťastný aj vtedy, keď je telo možno hladné, ale duša nasýtená. Nikdy však naopak. A Ježiš už teraz dáva jasne najavo, aké je jeho poslanie – nasycovať ľudské duše. Aj telo, ale predovšetkým duše.

Moc, ktorú budeme mať v rukách, nás nezničí, ak budeme svoje srdce upriamovať tak ako Ježiš na pravdu o tom, kým skutočne sme. Len to nás bude držať pri zemi a svoju moc, malú či veľkú, budeme vždy používať v súlade s Božou vôľou, tak ako chce Boh, nie ako chce diabol. V tichu sa musíme naučiť rozpoznávať Boží hlas, zvyknúť si na jeho farbu, aby sme jeho hlas dokázali rozoznať od tisícich hlasov okolo.

Druhým pokusom diabla bolo chytiť Ježiša na návnadu bohatstva. Ak sa mu Ježiš bude klaňať, teda ak preberie od neho jeho hodnoty, metódy a ciele, ako Mesiáš si bude môcť vojensky podmaniť všetky bohatstvá sveta – ved' stačí iba povedať a všetci z Izraela, ktorí očakávajú práve takéhoto Mesiáša bojovníka, budú za ním stáť a zaňho bojovať a zomierať. Kto z nás by sa takejto šance nechtyl? Vidina bohatstva by v nás zatemnila to ťažké priam neúnosné poslanie kríža a potupnej smrti.

Kristus však rozpoznal túto návnadu a znova upriamuje svoje srdce na pravdu o sebe a o Bohu. Vie, že takéhoto Mesiáša očakávajú mnohí, ale On má od Otca iné poslanie. Vie, že skoro nikto toto jeho poslanie nepochopí a mnohí to budú považovať za fiasko, neúspech. On sa však klania jedine svojmu Otcovi – jedine od neho prijíma hodnoty, metódy a ciele aj s ich dôsledkami, pretože dôveruje Otcovi a chce zostať Otcovi verný, pretože ho miluje.

Pokus odvieť Ježiša od jeho skutočného poslania sa diablovej nepodaril. Ak by Ježiš tento boj prehral, neboli by sme vykúpení. Ak my tento boj o pravosť svojho poslania prehráme a to len kvôli vidine bohatstva, nesplníme to, na čo nás Boh na túto zem poslal. To miesto zostane prázdne. Boh ho možno narýchlo niekým zaplní. Nebude mať však presne tie dary, ktoré Boh vložil do nás, a prekážať mu budú práve tie, ktoré mu dal Boh na splnenie jeho osobitného poslania. Jedine my sme schopní presne vyplniť poslanie, ktoré nám dal Boh v danom čase na danom mieste pre daných ľudí. Nikto iný im tak nepomôže ako práve my. Diabol to vie, preto sa bude stále pokúšať odvieť nás od nášho skutočného poslania.

Nech teda Ježiš má svoje poslanie, nech je ten Mesiáš, aký má skutočne prísť. Nech to však všetkým ukáže: „Ukáž sa pred všetkými! Ved' si Mesiáš! To o tebe je napísané...“ A diabol sa

1. pôstna nedeľa, rok C

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 14 December 2008 10:00

pokúša znova. Drzo sa odváži použiť slová samého Boha, ktoré vyslovil o budúcom Mesiášovi. „Veď čo sa také stane? Aspoň vyskúšaš, či to Boh myslí s tebou skutočne vážne. A keď sa to podarí, bude to dôkaz aj pre iných, budeš slávny!“ – aký nádherne zakrytý pokus naviesť Ježiša na nedôveru voči svojmu Otcovi! Ale Ježiš znova odhalil diabla a odpovedá slovami úplnej dôvery Otcovi, pretože on nepotrebuje nikomu, ani sebe ani druhým dokazovať, aký je veľký, že je skutočne Božím Synom – on svojmu Otcovi bezhranične dôveruje, on vie, kým skutočne je. A keď nadíde čas a bude naozaj potrebovať Otcovu pomoc, on sa oňho postará. A ak nie, aj tak bude dúfať a veriť, že to má zmysel, ktorý pozná iba Otec. Otec je totiž pravda sama a nikdy neklame – nebude zbytočne nedôverčivo skúšať Otca – on mu jednoducho verí.

Koľkokrát aj my podľahneme falošným dôkazom svojej veľkosti naskočením na návnadu slávy - márneho dokazovania svojej veľkosti. Aj keď totiž sláva príde, naša veľkosť nezáleží od množstva obdivovateľov, ktorí tu dnes sú a zajtra už oslavujú iného - bohatšieho, mladšieho, krajšieho, zábavnejšieho. Mnohí slávni, ktorí svoju veľkosť vsadili na túto falošnú kartu slávy, skončili všetkými „priateľmi“ opustení, často v alkohole alebo drogách márne zaplňajúc slávu nezaplňteľnú. Mnohí nikdy nepochopili, že ich veľkosť bola jedine v dôvere Bohu, v Jeho pohľade na nich, pretože len v ňom máme každý svoju veľkosť a krásu.

Aj na nás diabol robí pokusy naviesť nás na zneužitie jednej z jeho návnad: moci, bohatstva a slávy. Zneužiť moc na sebanaplnenie, hoci tak nikdy nebudeme skutočne naplnení. Zneužiť bohatstvo na seba-obohatenie, hoci tak nikdy nebudeme skutočne bohatí, pretože bohatstvo je v niečo úplne inom. A zneužitie slávy na sebaoslávenie, hoci takto získaná sláva bude mať iba trpkú príchuť samoty a falošných priateľov. Všetko toto môžeme využívať ale na väčšiu slávu Boha a spásu ľudí.

Učme sa od Ježiša odolávať týmto návnadám Zlého už vo svojej mysli a to jednoduchým a pokojným upriamením svojho srdca na pravdu o sebe a o Bohu – takéto správanie sa nazýva pokora a dôvera Bohu. Jedine pokora nás zachráni pred rafinovanosťou Zlého, pretože jedine skutočnú pokoru diabol nedokáže napodobiť. Iba s Ježišom po boku vždy vyhráme tie najväčšie boje, ktoré sa odohrávajú v našej mysli. Stačí iba počúvať jeho hlas. On nám vždy povie, čo máme robiť. Amen.